

MISSATGE DE LA FLAMA 2016

Vivim un temps de trànsit. Un ritual fortament arrelat a la nostra tradició, que ha activat algun ressort secret de la consciència col·lectiva del nostre poble. I és precisament en aquestes èpoques de canvi profund, de renovació, quan els elements simbòlics adquireixen un protagonisme especial. La flama del Canigó és un dels símbols que més ens representa i ens uneix en aquests temps. Enguany la foguera de Sant Joan no cremarà només les andròmines, els mobles vells i la paperassa de les golfes. El foc que des del Canigó fa 50 anys travessa els Pirineus ens portarà una flama que hem de conservar viva durant aquest proper any. La necessitarem durant l'hivern que s'acosta, perquè és tot un poble el que s'ha posat a caminar, definitivament, amb un repte immens. No hi ha marxa enrere. Les torxes amb la flama de Canigó han d'il·luminar el camí, i també han d'escalfar-nos enmig dels temporals de pedra, pluja, neu i vent. És el foc el que ha d'unir-nos encara més amb les nostres diferències.

El proper solstici d'estiu, el del 2017, quan la flama baixi renovada del Canigó, es complirà tot just el termini. Res podrà ser igual que abans. El futur és a les nostres mans perquè som conscients del passat, i commemorem les vides de catalans i catalanes com la Muriel Casals que van dedicar una part molt important de la seva existència a avivar la flama del país amb el seu alè d'unitat i esperança. En aquest temps de traspàs, evoquem el gran poema èpic Canigó, de Jacint Verdaguer, com a símbol del foc de la paraula que ens uneix com a poble. Amb els aires d'aquesta segona renaixença que estem vivint celebrem aquesta diada amb unes corrandes populars sense retorn.

LA FLAMA

Quatre rius del Pirineu baixen furients,
carregats d'aigua encesa del Canigó.
Corriols, afraus, gorges i torrents,
escampen les brases per la nació.
Ardents afluent arriben a l'Ebre,
on cada solstici està esperant
la barca que porta les quatre torxes,
de Fraga, Maó, Salses i Guardamar.
Al mig de les fites d'aquesta terra,
encendrem les fogueres de Sant Joan.
Despertem fades del riu i la serra,
que aviven els cors de tots els catalans:

«Espurnes de la nit, danseu fins l'alba,
el sol de llibertat és vostra flama!»

Andreu Carranza Font, escriptor.